

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.9.2011
KOM(2011) 594 slutlig

2011/0261 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av
direktiv 2008/7/EG**

{SEK(2011) 1102 slutlig}
{SEK(2011) 1103 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Inledning: Bakgrunden i form av finansiell och ekonomisk kris, de politiska målsättningarna och behovet av en väl fungerande inre marknad

Den senaste tidens globala ekonomiska och finansiella kris har allvarligt påverkat våra ekonomier och offentliga finanser. Finanssektorn har bidragit väsentligt till den ekonomiska krisen, medan det är statskassorna och den europeiska allmänheten som har burit kostnaderna för krisen. Det råder ett stort samförstånd i EU och på internationell nivå om att finanssektorn borde bidra på ett mera rimligt sätt med tanke på kostnaderna för att hantera krisen och den nuvarande underbeskattningen av sektorn. Flera av EU:s medlemsstater har redan vidtagit skiljaktiga åtgärder på området för beskattning av finanssektorn. Målet med detta förslag är att i denna fråga skapa ett gemensamt europeiskt tillvägagångssätt som är förenligt med den inre marknaden. Detta förslag kompletterar EU-regelverket för säkrare finansiella tjänster genom att ta itu med särskilt riskabelt beteende på vissa segment av finansmarknaderna, så att en upprepning av tidigare förfaranden kan undvikas.

Europeiska kommissionen undersökte idén om att införa en skatt på finansiella transaktioner redan i sitt meddelande av den 7 oktober 2010 om beskattning av finanssektorn¹. Mot bakgrund av den ytterligare analys som kommissionen utfört och som ett svar på de många uppmaningarna från Europeiska rådet², Europaparlamentet³ och rådet, utgör detta förslag ett första steg

- för att undvika uppsplittring av den inre marknaden för finanstjänster, med tanke på det ökande antal icke-samordnade nationella skatteåtgärder som håller på att införas,
- för att se till att finansinstituten i rimlig utsträckning bidrar till att täcka kostnaderna för den senaste krisen och för att skapa likvärdig beskattning av denna sektor jämfört med andra sektorer⁴,
- för att på lämpligt sätt avskräcka från transaktioner som inte förbättrar finansmarknadernas effektivitet och därigenom komplettera regelgivningen för att undvika framtida kriser.

Eftersom de flesta av de transaktioner som potentiellt kan beskattas är extremt lätttrörliga är det viktigt att undvika de snedvridningar som skapas genom att varje medlemsstat unilateralt utformar sina egna skatteregler. Det är enbart åtgärder på EU-nivå som gör att man kan undvika en

¹ KOM(2010) 549 slutlig (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0700:FIN:EN:PDF>).

² I synnerhet var euroområdets stats- och regeringschefer på Europeiska rådets möte den 11 mars 2011 ense om att ”införandet av en skatt på finansiella transaktioner bör undersökas och vidareutvecklas på euroområdes- och EU-nivå samt på internationell nivå”. På Europeiska rådets nästa möte den 24 och 25 mars 2011 upprepades den tidigare slutsatsen om att införandet av en global skatt på finansiella transaktioner borde undersökas och vidareutvecklas.

³ Europaparlamentet antog den 10 och 25 mars 2010 samt den 8 mars 2011 resolutioner där kommissionen uppmanades att utföra en konsekvensbedömning avseende en skatt på finansiella transaktioner, där den skulle se till såväl fördelarna som nackdelarna med en sådan skatt. Europaparlamentet efterlyste också en bedömning av i vilken utsträckning de olika beskattningalternativen skulle kunna bidra till EU:s budget samt utnyttjas som innovativa finansieringsmekanismer för att ge stöd för anpassning till och mildring av klimatförändringar i utvecklingsländer samt för att finansiera utvecklingsarbete.

⁴ Flertalet finans- och försäkringstjänster är undantagna från mervärdesskatteplikt.

uppsplittring av finansmarknaderna mellan olika verksamheter och mellan länderna och som gör att man kan säkerställa likvärdig behandling av finansinstituten i EU, för att därigenom skapa en väl fungerande inre marknad.

I detta förslag föreskrivs således en harmonisering av medlemsstaternas skatter på finansiella transaktioner, i syfte att få en väl fungerande inre marknad.

I linje med kommissionens förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel av den 29 juni 2011⁵ syftar detta förslag också till att skapa en ny inkomstkälla, med målet att gradvis ersätta nationella bidrag till EU:s budget och därigenom minska trycket på de nationella budgetarna.

1.2. Finansiering av EU:s budget

Frågan om beskattning av finanssektorn behandlades också i meddelandet från kommissionen om en översyn av EU:s budget av den 19 oktober 2010⁶, där följande anges: ”Uppräkningen nedan, som inte är avsedd att vara uttömmande, innehåller ett antal förslag som enligt kommissionen skulle kunna vara tänkbara källor till nya egna medel. Tanken är att sådana inkomster på sikt och gradvis skulle kunna ersätta bidragen direkt från medlemsstaterna, och därigenom minska bördan på de nationella budgetarna. – En EU-beskattnings av finanssektorn.” I det därefter kommande förslaget till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel av den 29 juni 2011⁷ identifierades en skatt på finansiella transaktioner som ett nytt eget medel som kunde redovisas i Europeiska unionens budget. Således kommer detta förslag att kompletteras av separata förslag till rättsakter om egna medel där kommissionen föreslår hur en skatt på finansiella transaktioner kan tjäna som en inkomstkälla för EU:s budget.

1.3. Regelverk

Europeiska unionen är i färd med att genomföra ett ambitiöst program för att reformera regelverket för sektorn för finansiella tjänster. Före utgången av detta år kommer kommissionen att ha föreslagit samtliga nödvändiga huvudinslag i en grundläggande förbättring av regleringen och tillsynen av Europas finansiella marknader. Reformen av sektorn för finansiella tjänster i EU har följande fyra strategiska mål: bättre tillsyn av finanssektorn; starkare finansinstitut och, vid behov, upprättande av en ram för deras återhämtning; säkrare och mer överskådliga finansmarknader, och ökat skydd för konsumenterna av finansiella tjänster. Denna vittgående reform väntas återföra finanssektorn till en situation där den står i den reala ekonomins tjänst, och särskilt kan finansiera tillväxt. Förslaget till skatt på finansiella transaktioner är avsett att komplettera denna reform av lagstiftningen.

1.4 Internationell bakgrund

Detta förslag utgör också ett väsentligt bidrag till den pågående internationella debatten om beskattning av finanssektorn och i synnerhet utvecklingen av en skatt på finansiella transaktioner på global nivå. För att på bästa sätt minimera riskerna är ett samordnat tillvägagångssätt på

⁵ KOM(2011) 510 slutlig
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/proposal_council_own_resources_en.pdf.

⁶ COM(2010) 700 final
(<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0700:FIN:EN:PDF>).

⁷ KOM(2011) 510 slutlig
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/proposal_council_own_resources_en.pdf.

internationell nivå det bästa alternativet. Detta förslag visar hur en ändamålsenlig skatt på finansiella transaktioner kan utformas, genomföras och generera betydande skatteinkomster. Detta borde bana väg för ett samordnat tillvägagångssätt tillsammans med de mest relevanta internationella parterna.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1. Externa samråd och extern experthjälp

Detta förslag har utformats mot bakgrund av många olika synpunkter från externt håll. Dessa synpunkter har mottagits i samband med ett offentligt samråd om beskattning av finanssektorn, genom riktade samråd med medlemsstaterna, experter och intressenterna inom finanssektorn och genom tre olika externt genomförda studier som beställts för konsekvensanalysen.

Resultaten av samrådsprocessen och synpunkterna från externt håll återges i konsekvensanalysen.

2.2. Konsekvensanalys

I den konsekvensanalys som åtföljer detta förslag studeras effekterna av ytterligare skatter på finanssektorn mot bakgrund av följande mål: 1) att säkerställa att finanssektorn bidrar till de offentliga finanserna, 2) att begränsa icke-önskvärt marknadsbeteende och därigenom stabilisera marknaderna och 3) att undvika snedvridningar på den inre marknaden. I konsekvensanalysen behandlas två huvudalternativ, en skatt på finansiella transaktioner och en skatt på finansiell verksamhet samt de många olika sätten att utforma dessa skatter på, och slutsatsen är att en skatt på finansiella transaktioner är att föredra.

En skatt på finansiella transaktioner tycks ha potential att generera betydande skatteinkomster från finanssektorn, men i likhet med en skatt på finansiell verksamhet finns det också risker i form av små negativa effekter på BNP och en minskning av transaktionsvolymen på marknaden. För att undvika riskerna för utflyttning krävs ett samordnat tillvägagångssätt på både EU-nivå för att undvika uppsplittring av den inre marknaden och på internationell nivå i linje med strävan till samarbete inom G20.

Med tanke på riskerna i form av marknadsreaktioner och påverkan på tillväxten har skatten utformats med vissa specifika mildrande inslag när det gäller dess ekonomiska effekter och vem som bär skattebördan, möjliga strategier för att undvika skatten och riskerna för omlokalisering:

- Ett brett tillämpningsområde i fråga om produkter, transaktioner, typer av handel och finansiella aktörer och transaktioner som utförs inom en finanskoncern.
- Tillämpning av hemvistprincipen – beskattning i den medlemsstat där de finansiella aktörerna är etablerade, oberoende av var transaktionerna äger rum. Enligt direktivet ska beskattning även ske i EU när ett finansinstitut som inte är etablerat i EU är involverat i en finansiell transaktion med en part i EU och när en av dess filialer i EU är involverad i en finansiell transaktion.
- Fastställande av skattesatser på en lämplig nivå för att minimera eventuell inverkan på kapitalkostnaden för icke-finansiella investeringar.

- Transaktioner på primärmarknaderna för både värdepapper (aktier och obligationer) – för att inte undergräva staters och företags kapitalanskaffning – och valutor ingår inte i skattens tillämpningsområde. Principen om att utesluta primärmarknader är praxis inom EU:s politik sedan länge och föreskrivs också i direktiv 2008/7/EG.
- Avgränsning av privata hushålls, företags och finansinstituts utlånings- och upplåningsverksamhet och andra vardagliga finansiella verksamheter, t.ex. hypotekslån eller betalningstransaktioner.
- Finansiella transaktioner med exempelvis Europeiska centralbanken (ECB) och nationella centralbanker ingår inte i skattens tillämpningsområde, så att direktivet inte inverkar på finansinstitutens refinansiering eller instrumenten för penningpolitiken.

Med beaktande av de mildrande inslagen i den faktiskt föreslagna skattens utformning, väntas den negativa långsiktiga effekten på BNP vara begränsad till omkring 0,5 % jämfört med ett grundscenari.

Konsekvensanalysen visar att en skatt på finansiella transaktioner kommer att påverka marknadens beteende och affärsmodellerna inom finanssektorn. Den automatiserade handeln på finansmarknaderna skulle kunna beröras av en skatterelaterad ökning av transaktionskostnaderna så att dessa kostnader urholkar vinstmarginalen. Detta skulle särskilt gälla affärsmodellen med högfrekvenshandel som fysiskt sett är nära knuten till de handelsplattformar där finansinstituten utför många transaktioner med stor volym men med låga marginaler. Dessa transaktioner kan behöva ersättas med algoritmer som utlöser färre transaktioner men med högre marginaler (före skatten).

Konsekvensanalysen visade vidare att en skatt på finansiella transaktioner har progressiva fördelningseffekter, dvs. att dess effekter ökar proportionellt mot inkomsten, eftersom personer med högre inkomst i större utsträckning använder sig av finanssektorns tjänster. Detta gäller särskilt en skatt på finansiella transaktioner som begränsas till finansiella instrument i form av obligationer och aktier och därtill relaterade derivatinstrument. Privata hushåll och små och medelstora företag som inte aktivt investerar på finansmarknaderna kommer knappast att drabbas av detta förslag, tack vare skattens avgränsade utformning.

Den geografiska fördelningen av skatteinkomsterna beror på hur skatten utformas tekniskt. Enligt detta direktiv kommer den geografiska spridningen att vara avhängig av etableringsorten för de finansinstitut som är involverade i finansiella transaktioner och inte av den plats där handeln sker med finansiella instrument. Detta medför sannolikt att skatteinkomsterna blir i mindre grad koncentrerade, särskilt i de fall där finansinstitut agerar på en handelsplattform för sådana finansinstituts räkning som är etablerade i en annan medlemsstat.

I direktivet säkerställs dessutom att specifika åtgärder mot skatteflykt, skatteundandragande och missbruk fastställs på medlemsstatsnivå samt på unionsnivå genom delegerade akter. En bestämmelse om översyn möjliggör en undersökning av skattens effekter tre år efter genomförandet med avseende på den inre marknadens, finansmarknadernas och den reala ekonomins funktion och med beaktande av hur beskattningen av finanssektorn utvecklas på internationell nivå.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

3.1. Rättslig grund

Den relevanta rättsliga grunden för det föreslagna direktivet är artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Förslaget syftar till att harmonisera lagstiftningen om indirekta skatter på finansiella transaktioner, vilket krävs för att den inre marknaden ska fungera väl och för att undvika snedvridning av konkurrensen.

3.2. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

En enhetlig utformning på EU-nivå av huvudinslagen i en skatt på finansiella transaktioner krävs för att undvika opåkallad omlokalisering av transaktioner och marknadsaktörer samt substitution av finansiella instrument inom EU. Med andra ord krävs en enhetlig utformning på EU-nivå för att den inre marknaden ska fungera väl och för att undvika snedvridning av konkurrensen i EU.

På samma sätt skulle en enhetlig utformning på EU-nivå på ett avgörande sätt kunna minska den nuvarande uppsplittringen av den inre marknaden, däribland i fråga om de olika produkter inom finanssektorn som ofta är nära substitut för varandra. Om en skatt på finansiella transaktioner inte är harmoniserad medför detta skattearbitrage och potentiellt dubbelbeskattning eller utebliven beskattning. Detta hindrar inte bara att finansiella transaktioner utförs i en miljö präglad av likvärdiga förutsättningar, utan påverkar även medlemsstaternas inkomster. Det medför dessutom att finanssektorn får kostnader för att efterleva reglerna för alldeles för skiljaktiga skattesystem.

Detta stöds av empirisk bevisning. Nationella skatter på finansiella transaktioner har hittills medfört utflyttning av verksamheter och/eller finansinstitut eller har, för att undvika detta, utformats så att de tagits ut enbart på relativt orörliga skattebaser och då ofta inte omfattat nära substitut. Harmonisering av grundläggande begrepp och samordning av genomförandet på EU-nivå är således en nödvändig förutsättning för att en skatt på finansiella transaktioner ska bli meningsfull och för att undvika snedvridningar. Sådana åtgärder på EU-nivå kommer också att främja det önskvärda tillvägagångssättet.

Detta förslag inriktas således på fastställande av en gemensam struktur för skatten och gemensamma bestämmelser om utkrävbarhet. Medlemsstaterna får således ett tillräckligt handlingsutrymme när det gäller att fastställa skattesatser ovanför miniminivån, ange redovisnings- och rapporteringsskyldigheter och förebygga skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.

En gemensam ram för en skatt på finansiella transaktioner i EU är således förenlig med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Målet med detta förslag kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och uppnås därför bättre på unionsnivå, eftersom målet är att se till att den inre marknaden fungerar väl.

Den harmonisering som föreslås i form av ett direktiv snarare än en förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, först och främst att få en väl fungerande inre marknad. Förslaget är således förenligt med proportionalitetsprincipen.

3.3. Närmare redogörelse för förslaget

3.3.1. Kapitel I (Syfte, tillämpningsområde och definitioner)

I detta kapitel fastställs den grundläggande ramen för en skatt på finansiella transaktioner i EU. Det är transaktionernas bruttovärde som ska beskattas, före eventuell kvittning.

Skattens tillämpningsområde är brett i det att den avser att täcka transaktioner avseende alla typer av finansiella instrument, eftersom dessa ofta är nära substitut för varandra. I tillämpningsområdet ingår således instrument som är överlåtbara på kapitalmarknaden, penningmarknadsinstrument (med undantag för betalningsmedel), andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (vilket inkluderar fondföretag och alternativa investeringsfonder⁸) och derivatavtal. Tillämpningsområdet är inte begränsat till handel på organiserade marknader, t.ex. reglerade marknader eller multilaterala handelsplattformar, utan täcker även annan typ av handel, däribland OTC-handel. Tillämpningsområdet är inte heller begränsat till överföring av ägande utan täcker snarare det åtagande som en aktör gör, vilket avspeglar huruvida det berörda finansinstitutet övertar den risk som är knuten till ett visst finansiellt instrument ("köp och försäljning"). När ett derivatavtal medför tillhandahållande av ett finansiellt instrument ska dessutom utöver det beskattningsbara derivatavtalet även tillhandahållandet av det finansiella instrumentet beskattas, förutsatt att alla övriga villkor för beskattning är uppfyllda.

Transaktioner med Europeiska centralbanken och nationella centralbanker ingår emellertid inte i tillämpningsområdet, för att undvika negativa effekter på finansinstitutens refinansieringsmöjligheter eller på penningpolitiken i allmänhet.

När det särskilt gäller finansiella instrument vars köp, försäljning och överföring beskattas och ingående eller ändring av derivatavtal tillhandahåller det relevanta regelverket på EU-nivå en tydlig, heltäckande och allmänt godtagen uppsättning definitioner⁹. De derivatavtal som avses är derivat för investeringsändamål. Av definitionerna framgår att avistatransaktioner på valutamarknaden inte utgör beskattningsbara finansiella transaktioner, medan derivatavtal på valutamarknaden är beskattningsbara. Derivatavtal avseende råvaror omfattas också, medan konkreta råvarutransaktioner inte omfattas.

Finansiella transaktioner kan också utgöras av köp/försäljning eller överföring av strukturerade produkter, dvs. omsättningsbara värdepapper eller andra finansiella instrument som erbjuds genom värdepapperisering. Sådana produkter är jämförbara med alla andra finansiella instrument och måste följaktligen ingå i begreppet finansiellt instrument som det används i detta förslag. Om dessa produkter inte skulle omfattas av skatten på finansiella transaktioner, skapas möjligheter till skatteflykt. Denna kategori av produkter innefattar särskilt obligationer, köpoptioner och certifikat samt värdepapperisering på bankområdet, som vanligtvis överförs till marknaden den kreditrisk som är knuten till tillgångar som hypotek eller andra lån, samt värdepapperisering på försäkringsområdet, som avser överföring av andra typer av risker, exempelvis vid garantigivning.

Skattens tillämpningsområde inriktas emellertid på finansiella transaktioner som utförs av finansinstitut som agerar som en part i en finansiell transaktion, antingen för egen räkning eller för andra personers räkning eller som agerar i namn av en part i transaktionen. Härigenom säkerställs att skatten på finansiella transaktioner tillämpas på ett heltäckande sätt. I praktiken framgår detta vanligtvis av respektive poster i bokföringen.

⁸ Hänvisning görs till definitionen av finansiella instrument i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1). Denna definition täcker andelar i företag för kollektiva investeringar. Följaktligen utgör aktier och andelar i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32) och alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1) finansiella instrument. Teckning och inlösen av sådana instrument kommer följaktligen att betraktas som finansiella transaktioner enligt detta förslag.

⁹ Se särskilt direktiv 2004/39/EG (se föregående fotnot).

Definitionen av finansinstitut är bred och innefattar huvudsakligen värdepappersföretag, organiserade marknader, kreditinstitut, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar och deras förvaltningsinstitut, pensionsfonder och deras förvaltningsinstitut, holdingbolag, företag som bedriver finansiell leasing och specialföretag, och när det är möjligt hänvisas det till definitioner i den relevanta EU-lagstiftning som antagits i regleringssyfte. Andra personer som utför viss finansiell verksamhet i väsentlig omfattning bör också betraktas som finansinstitut.

I förslaget till direktiv föreskrivs delegerad befogenhet i fråga om de närmare bestämmelserna.

Centrala motparter, värdepapperscentraler och internationella värdepapperscentraler betraktas inte som finansinstitut, eftersom de utför funktioner som inte i sig anses utgöra handel. Dessa aktörer är också nödvändiga för att finansmarknaderna ska fungera på ett mer effektivt och överskådligt sätt.

Skattens territoriella räckvidd och medlemsstaternas beskattningsrätter fastställs på grundval av hemvistprincipen. För att en finansiell transaktion ska vara beskattningsbar i EU ska en av parterna i transaktionen vara etablerad på en medlemsstats territorium. Beskattning kommer att ske i den medlemsstat på vars territorium finansinstitutets driftsställe är beläget, om finansinstitutet är part i transaktionen och agerar antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning eller agerar i namn av en part i transaktionen.

Om dessa driftsställen för de olika finansinstitut som är parter i en transaktion eller agerar i namn av en sådan part är belägna på olika medlemsstaters territorier, kommer dessa olika medlemsstater att vara behöriga att beskatta transaktionen med den skattesats som de har fastställt i enlighet med detta förslag. När de berörda driftsställena är belägna på territoriet för en stat som inte ingår i EU ska transaktionen inte omfattas av en skatt på finansiella transaktioner i EU, såvida inte en av parterna i transaktionen är etablerad i EU, i vilket fall finansinstitutet från tredjeland också anses vara etablerat i den berörda medlemsstaten och transaktionen ska beskattas där. När transaktioner utförs på handelsplatser utanför EU ska de beskattas om åtminstone ett av de driftsställen som utför eller medverkar i transaktionen är beläget i EU.

När emellertid den person som är betalningsskyldig för skatten kan bevisa att det inte finns någon koppling mellan transaktionens ekonomiska substans och territoriet för någon medlemsstat, får finansinstitutet anses inte vara etablerat i en medlemsstat.

När sådana finansiella instrument vars köp och försäljning ska beskattas är föremål för en överföring mellan företag i en koncern ska denna överföring beskattas även om den kanske inte utgör ett köp eller en försäljning.

Av det ovanstående följer att många typer av finansiell verksamhet inte betraktas som finansiella transaktioner som ska omfattas av en skatt på finansiella transaktioner i syfte att uppfylla ovan angivna mål. Utöver det faktum att primärmarknader utesluts enligt ovan kommer flertalet vardagliga finansiella verksamheter av betydelse för privatpersoner och företag inte att ingå i tillämpningsområdet för en skatt på finansiella transaktioner. Detta gäller ingående av försäkringskontrakt, hypotekslån, konsumentkrediter, betalningstjänster osv. (även om efterföljande handel med dessa via strukturerade produkter ska beskattas). Avistatransaktioner på valutamarknaden ingår inte heller i tillämpningsområdet för skatten, vilket innebär att den fria rörligheten för kapital inte rörs. Derivatavtal baserade på valutatransaktioner ska dock beskattas, eftersom de inte utgör valutatransaktioner i sig.

3.3.2. Kapitel II (utkrävbarhet, beskattningsunderlag och skattesatser)

Tidpunkten för utkrävbarhet anges som den tidpunkt då den finansiella transaktionen äger rum. En annullering i efterhand kan inte betraktas som ett skäl till att skatten inte ska utkrävas, utom när det rör sig om misstag.

Eftersom köp/försäljning eller överföring av vissa finansiella instrument (exklusive derivat), å ena sidan, och köp/försäljning, överföring, ingående eller ändring av derivatavtal, å andra sidan, har olika karaktär och egenskaper, måste olika beskattningsunderlag anges för dessa två typer av transaktioner.

För köp och försäljning av vissa finansiella instrument (andra än derivat) fastställs vanligtvis ett pris eller någon annan typ av ersättning. Logiskt sett bör detta pris eller denna ersättning utgöra beskattningsunderlag. För att undvika marknadsnedvridningar krävs emellertid särskilda regler i de fall ersättningen är lägre än marknadspriset eller när transaktioner äger rum mellan företag i en koncern och inte utgör ett ”köp” eller en ”försäljning”. I dessa fall ska beskattningsunderlaget utgöras av ett marknadspris fastställt på normala marknadsmässiga villkor (enligt armlängdsprincipen) vid tidpunkten för skattens utkrävbarhet.

För köp/försäljning, överföring, ingående och ändring av derivatavtal ska beskattningsunderlaget utgöras av det nominella beloppet vid den tidpunkt då derivatavtalet köps/säljs, överförs, ingås eller ändras. Detta möjliggör en okomplicerad och enkel tillämpning av skatten på derivatavtal samtidigt som efterlevnadskostnaderna och de administrativa kostnaderna blir låga. Detta tillvägagångssätt gör det också svårare att på ett konstlat sätt minska skattebördan genom kreativa utformningar av derivatavtal, eftersom det inte skulle finnas något skatteincitament för att exempelvis ingå en överenskommelse om enbart olikheter i priser eller värden. Det medför även beskattning vid tidpunkten för köpet/försäljningen, överföringen, ingåendet eller ändringen av avtalet i stället för att beskatta kassaflöden vid olika tidpunkter under avtalets löptid. Den skattesats som ska användas i detta fall bör vara tämligen låg så att skattebördan inte blir orimlig.

Det kan krävas särskilda bestämmelser i medlemsstaterna för att förebygga skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk av skatten (se även avsnitt 3.3.3). Detta gäller exempelvis när det nominella beloppet har delats upp på ett konstlat sätt: det nominella beloppet för en swap kan t.ex. ha dividerats med en godtyckligt stor faktor och samtliga betalningar multipliceras då med samma faktor. Detta medför att instrumentets kassaflöden är oförändrade medan beskattningsunderlagets storlek sänks på ett godtyckligt sätt.

Det krävs särskilda bestämmelser för att fastställa beskattningsunderlaget för transaktioner när underlaget eller delar av underlaget uttrycks i en annan valuta än taxeringsmedlemsstatens valuta.

Köp/försäljning eller överföring av vissa finansiella instrument utom derivat, å ena sidan, och köp/försäljning, överföring, ingående eller ändring av derivatavtal, å andra sidan, har olika karaktär. Marknaderna kommer sannolikt också att reagera olika på en skatt på finansiella transaktioner avseende dessa två olika kategorier. Av dessa skäl och för att beskattningen ska utjämnas så brett som möjligt bör olika skattesatser gälla för dessa två kategorier av transaktioner.

Vid fastställandet av skattesatser bör man också beakta skillnader mellan metoderna för att fastställa beskattningsunderlag.

Minimiskattesatserna (ovanför vilka medlemsstaterna ges handlingsutrymme) föreslås allmänt fastställas till en nivå som är tillräckligt hög för att detta direktivs harmoniseringssyfte ska uppnås. Samtidigt sätts de föreslagna skattesatserna tillräckligt lågt för att minimera riskerna för utflyttning.

3.3.3. *Kapitel III (Betaling av skatten, relaterade skyldigheter och förebyggande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk)*

I detta förslag fastställs skattens tillämpningsområde på grundval av finansiella transaktioner i vilka ett på den berörda medlemsstatens territorium etablerat finansinstitut är part (agerande antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning) eller transaktioner där institutet agerar i en parts namn. Det stora flertalet av transaktionerna på finansmarknaderna utförs av finansinstitut och en skatt på finansiella transaktioner bör inriktas på finanssektorn i sig snarare än privatpersoner. Dessa institut bör således ansvara för betalning av skatten till skattemyndigheterna. Medlemsstaterna bör dock kunna ange att andra personer är solidariskt ansvariga för betalning av skatten, även i de fall huvudkontoret för en part i transaktionen är beläget utanför EU.

Många finansiella transaktioner utförs på elektronisk väg. I dessa fall bör skatten förfalla till betalning omedelbart vid tidpunkten för utkrävbarhet. I andra fall bör skatten förfalla till betalning inom en period som både är tillräckligt lång för att medge manuell bearbetning av betalningen och som undviker att det berörda finansinstitutet får omotiverade likviditetsfördelar. I detta sammanhang kan en period om tre arbetsdagar anses som lämplig.

Medlemsstaterna bör vara skyldiga att vidta lämpliga åtgärder för att se till att skatten tas ut korrekt och i rätt tid och för att förebygga skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.

I detta sammanhang bör medlemsstaterna använda befintlig och framtida EU-lagstiftning om finansmarknaderna, vilken innehåller skyldigheter i fråga om rapportering och bevarande av uppgifter när det gäller finansiella transaktioner.

När det krävs bör de också använda de tillgängliga instrumenten för administrativt samarbete i fråga om fastställande och indrivning av skatter, i synnerhet rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG¹⁰ (tillämpligt från och med den 1 januari 2013) och rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder¹¹ (tillämpligt från och med den 1 januari 2012). När det är relevant och tillämpligt bör även andra instrument användas, exempelvis OECD:s och Europarådets gemensamma multilaterala konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden¹².

I förslaget till direktiv föreskrivs delegerad befogenhet i fråga om de närmare bestämmelserna.

I kombination med de begrepp som ligger till grund för skatten på finansiella transaktioner (brett tillämpningsområde, hemvistprincipen och inga undantag) gör ovannämnda regler det möjligt att minimera skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.

¹⁰ EUT L 64, 11.3.2011, s. 1.

¹¹ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1.

¹²

<http://www.oecdilibary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>

3.3.4. Kapitel IV (Slutbestämmelser)

Av det harmoniseringssyfte som ligger till grund för detta förslag följer att medlemsstaterna inte bör få behålla eller införa några andra skatter på finansiella transaktioner än den skatt som fastställs i detta förslag till direktiv och mervärdesskatt. När det gäller mervärdesskatt bör den valfrihet för beskattning av transaktioner som föreskrivs i artikel 137.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹³ fortsätta att gälla. Andra skatter och avgifter, som skatter på försäkringspremier, registreringsavgifter på finansiella transaktioner m.m., har givetvis en annan karaktär, när de utgör en genuin återbetalning av kostnader eller en ersättning för tillhandahållna tjänster. Sådana skatter och avgifter berörs följaktligen inte av detta förslag.

Bestämmelserna i rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning¹⁴ fortsätter att i princip vara fullt tillämpliga. Detta medför exempelvis att primäremission, som nämns i artikel 5.2 i direktiv 2008/7/EG, av aktier eller andra värdepapper av samma typ, eller av certifikat som representerar sådana värdepapper samt av obligationer, inbegripet statsobligationer, eller andra överlåtbara värdepapper relaterade till lån, inte ska omfattas av en skatt på finansiella transaktioner i EU. För att undvika en potentiell konflikt mellan de två direktiven bör det emellertid föreskrivas att det direktiv som föreslås här har företräde framför bestämmelserna i direktiv 2008/7/EG.

4. BUDGETKONSEKVENSER

En preliminär bedömning visar att inkomsterna från skatten, beroende på hur marknaden reagerar, skulle kunna uppgå till 57 miljarder euro per år för hela EU.

Detta förslag skulle i grunden skapa en ny inkomstkälla för medlemsstaterna och EU:s budget, vilket är i linje med förslaget till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel av den 29 juni 2011.

Inkomsterna av en skatt på finansiella transaktioner i EU kan helt eller delvis användas som ett eget medel för EU:s budget, för att ersätta vissa befintliga egna medel som betalas från de nationella budgetarna. Detta skulle bidra till budgetkonsolideringen i medlemsstaterna. Kommissionen kommer att separat lägga fram nödvändiga kompletterande förslag där den beskriver hur en skatt på finansiella transaktioner skulle kunna användas en inkomstkälla för EU:s budget.

¹³ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

¹⁴ EUT L 46, 21.2.2008, s. 11.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av direktiv 2008/7/EG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹⁵,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁶,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Den senaste tidens finansiella kris har lett till diskussioner på alla nivåer om en eventuell ytterligare skatt på finanssektorn och i synnerhet en skatt på finansiella transaktioner. Dessa diskussioner härrör från en önskan att finanssektorn ska bidra till att täcka kostnaderna för krisen och ska beskattas på ett rättvist sätt jämfört med andra sektorer i framtiden, att avskräcka finansinstituten från att bedriva överdrivet riskabel verksamhet, att komplettera de regleringsåtgärder som syftar till att undvika framtida kriser och att generera ytterligare inkomster till de allmänna budgetarna eller för särskilda politikområden.
- (2) För att förebygga de snedvridningar som vållas av att medlemsstaterna unilateralt vidtar åtgärder och med tanke på att flertalet relevanta finansiella transaktioner är extremt lätttrörliga är det viktigt att de grundläggande inslagen i en skatt på finansiella transaktioner i medlemsstaterna harmoniseras på EU-nivå, så att den inre marknaden fungerar väl. Därigenom bör man kunna undvika incitament till skattearbitrage inom EU, snedvridningar av resursallokeringen mellan finansmarknaderna i unionen och riskerna för dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.
- (3) För att den inre marknaden ska fungera väl bör skatten på finansiella transaktioner tillämpas på handel med ett brett sortiment av finansiella instrument, däribland strukturerade produkter, på både organiserade marknader och OTC-marknader, och även gälla för ingående och ändring av samtliga typer av derivatavtal. Av samma skäl bör skatten gälla för ett brett urval av finansinstitut.

¹⁵ EUT C ..., ..., s. .

¹⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

- (4) Definitionen av finansiella instrument i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG¹⁷ omfattar andelar i företag för kollektiva investeringar. Detta innebär att aktier och andelar i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹⁸ och alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010¹⁹ utgör finansiella instrument. Teckning och inlösen av sådana instrument utgör därför transaktioner som bör omfattas av en skatt på finansiella transaktioner.
- (5) För att finansmarknaderna ska fortsätta att fungera på ett effektivt och överskådligt sätt måste vissa typer av aktörer uteslutas från tillämpningsområdet för detta direktiv, i den utsträckning de utför funktioner som inte betraktas som handel i sig utan som snarare underlättar handeln, eller när de utför finansiella transaktioner för att hjälpa medlemsstaterna finansiellt.
- (6) Transaktioner med nationella centralbanker liksom med Europeiska centralbanken bör inte omfattas av en skatt på finansiella transaktioner, för att undvika negativa effekter på finansinstitutens refinansieringsmöjligheter eller på penningpolitiken i allmänhet.
- (7) Med undantag för ingående eller ändring av derivatavtal bör det mesta av handeln på primärmarknaderna och de transaktioner som är relevanta för privatpersoner och företag, t.ex. ingående av försäkringskontrakt, hypotekslån, konsumentkrediter eller betalningstjänster, inte ingå i tillämpningsområdet för en skatt på finansiella transaktioner, så att företagets och staternas möjligheter att anskaffa kapital inte undergrävs och för att undvika effekter för hushållen.
- (8) Bestämmelser om utkrävbarhet och beskattningsunderlag bör harmoniseras för att undvika snedvridningar på den inre marknaden.
- (9) Tidpunkten för utkrävbarhet bör inte försenas i onödan och bör sammanfalla med den tidpunkt då den finansiella transaktionen äger rum.
- (10) För att beskattningsunderlaget ska kunna fastställas på enklast möjliga sätt, i syfte att begränsa kostnaderna för företag och skatteförvaltningar, bör i fråga om finansiella transaktioner som inte är relaterade till derivatavtal hänvisning normalt göras till den ersättning som beviljats i samband med transaktionen. När någon ersättning inte beviljas eller när ersättningen är lägre än marknadspriset bör detta pris användas som en rättvisande bild av transaktionsvärdet. För att underlätta beräkningen bör det nominella beloppet användas när derivatavtal köps/säljs, överförs, ingås eller ändras.

¹⁷ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁸ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32–96.

¹⁹ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1–73.

- (11) För att få en likvärdig behandling bör en enda skattesats gälla för respektive kategori av transaktioner, dvs. handel med finansiella instrument som inte utgör derivat, å ena sidan, och köp/försäljning, överföring, ingående och ändring av derivatavtal, å andra sidan.
- (12) För att beskattningen ska inriktas på finanssektorn i sig snarare än privatpersoner och eftersom finansinstitut utför den stora majoriteten av transaktioner på finansmarknaderna, bör skatten tillämpas på finansinstitut, oavsett om de handlar i eget namn, i andra personers namn, för egen räkning eller för andra personers räkning.
- (13) Med tanke på att finansiella transaktioner är så lätttröliga och för att motverka potentiell skatteflykt bör skatten på finansiella transaktioner tillämpas på grundval av hemvistprincipen.
- (14) Minimiskattesatser bör fastställas på en nivå som är tillräckligt hög för att detta direktivs harmoniseringssyfte ska uppnås. Samtidigt måste skattesatserna vara så låga att riskerna för utflyttning minimeras.
- (15) För att en skatt på finansiella transaktioner ska kunna tas ut korrekt och i rätt tid bör medlemsstaterna bli skyldiga att vidta nödvändiga åtgärder. För att effektivisera förebyggandet av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk bör medlemsstaterna vara skyldiga att vid behov använda befintliga instrument för ömsesidigt bistånd i skattefrågor, och utnyttja finanssektorns skyldigheter i fråga om rapportering och bevarande av uppgifter enligt relevant lagstiftning.
- (16) En befogenhet att anta akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen så att den kan anta närmare bestämmelser för fastställande av huruvida viss finansiell verksamhet utgör en väsentlig andel av ett företags verksamhet, så att företaget kan betraktas som ett finansinstitut enligt detta direktiv, samt närmare bestämmelser om skydd mot skatteundandragande, skatteflykt och missbruk. Det är särskilt viktigt att kommissionen utför adekvata samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att de relevanta dokumenten översänds till rådet i rätt tid och på lämpligt sätt.
- (17) För att undvika konflikter mellan detta direktiv och rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning²⁰ bör det senare direktivet ändras i enlighet med detta.
- (18) Eftersom målet med detta direktiv, dvs. att på EU-nivå harmonisera de grundläggande inslagen i en skatt på finansiella transaktioner, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

²⁰ EUT L 46, 21.2.2008, s. 11.

Kapitel I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner.
2. Detta direktiv ska tillämpas på samtliga finansiella transaktioner, om minst en part i transaktionen är etablerad i en medlemsstat och ett på en medlemsstats territorium etablerat finansinstitut är part i transaktionen, där finansinstitutet agerar antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning eller agerar i namn av en part i transaktionen.
3. Direktivet ska inte tillämpas på följande aktörer:
 - (a) Den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten.
 - (b) Om inte annat sägs i punkt 4 c, ett internationellt finansinstitut som etablerats av minst två medlemsstater och vars mål är att mobilisera finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de av dess medlemmar som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem.
 - (c) Centrala motparter, när de verkar i denna egenskap.
 - (d) Värdepapperscentraler och internationella värdepapperscentraler, när de verkar i denna egenskap.

När en aktör inte är beskattningsbar enligt första stycket ska detta dock inte utesluta att dess motpart ska beskattas.
4. Direktivet ska inte tillämpas på följande transaktioner:
 - (a) Primärmarknadstransaktioner enligt artikel 5 c i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006²¹, utom i fråga om emission och inlösen av aktier och andelar i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG²² och alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU²³.
 - (b) Transaktioner med Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken och med organ som inrättats av Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen och som omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, inom de gränser och på de villkor som anges i det protokollet och i avtalen om dess

²¹ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

²² EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

²³ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

genomförande eller i överenskommelserna om säte, i den utsträckning detta inte leder till snedvridning av konkurrensen.

- (c) Transaktioner med internationella organisationer eller organ, andra än sådana som avses i led b, och som har erkänts som sådana av värdstatens offentliga myndigheter, inom de gränser och på de villkor som anges i de internationella konventioner genom vilka organen upprättas eller i överenskommelserna om säte.
- (d) Transaktioner med medlemsstaternas centralbanker.

Artikel 2 *Definitioner*

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *finansiell transaktion*: något av följande:
 - (a) Köp och försäljning av ett finansiellt instrument före nettning och avveckling, inklusive repor, omvända repor och avtal om utlåning av värdepapper eller om inlåning av värdepapper.
 - (b) Överföring mellan företag i en koncern av rätten att förfoga över ett finansiellt instrument som ägare och varje likvärdig transaktion som innebär en överföring av den risk som är knuten till det finansiella instrumentet, i de fall som inte omfattas av led a.
 - (c) Ingående eller ändring av derivatavtal.
- (2) *finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument enligt definitionen i avsnitt C i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG²⁴ samt strukturerade produkter.
- (3) *derivatavtal*: ett finansiellt instrument enligt definitionen i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
- (4) *repa* och *omvänd repa*: ett avtal som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG²⁵.
- (5) *avtal om utlåning av värdepapper* och *avtal om inlåning av värdepapper*: ett avtal som avses i artikel 3 i direktiv 2006/49/EG.
- (6) *strukturerad produkt*: omsättningsbara värdepapper eller andra finansiella instrument som erbjuds genom värdepapperisering i den mening som avses i artikel 4.36 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG²⁶ eller likvärdiga transaktioner som involverar överföring av andra risker än kreditrisken.
- (7) *finansinstitut*: något av följande:
 - (a) Värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2004/39/EG.

²⁴ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

²⁵ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

²⁶ EUT L 177, 30.6.2006, p. 1.

- (b) Reglerade marknader enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2004/39/EG och alla andra typer av organiserade handelsplatser eller handelsplattformar.
- (c) Kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2006/48/EG.
- (d) Försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG²⁷.
- (e) Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 2009/65/EG och förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2 i samma direktiv.
- (f) Pensionsfonder eller tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG²⁸ och kapitalförvaltare för sådana fonder eller institut.
- (g) Alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2011/61/EU.
- (h) Specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2006/48/EG.
- (i) Specialföretag enligt definitionen i artikel 13.26 i direktiv 2009/138/EG.
- (j) Alla andra typer av företag som bedriver en eller flera av följande verksamheter, när dessa verksamheter utgör en väsentlig andel av företagets samlade verksamhet sett till de finansiella transaktionernas volym eller värde:
 - i) Verksamheter som avses i punkterna 1, 2, 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG.
 - ii) Handel för egen eller kunders räkning med alla typer av finansiella instrument.
 - iii) Förvärv av innehav i företag.
 - iv) Medverkan i eller emission av finansiella instrument.
 - v) Tillhandahållande av tjänster som är relaterade till de verksamheter som avses i led iv.
- (8) *central motpart*: en juridisk person som träder emellan motparterna i en affär på en eller flera finansmarknader och som blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare.
- (9) *nettning*: omvandling enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG²⁹.
- (10) *nominellt belopp*: det underliggande nominella värde som används för att beräkna betalningar inom ramen för ett givet derivatavtal.

²⁷ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

²⁸ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

²⁹ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

2. I enlighet med artikel 13 ska kommissionen anta delegerade akter som innehåller närmare bestämmelser om fastställande av huruvida sådana verksamheter som avses i punkt 1.7 j utgör en väsentlig andel av ett företags samlade verksamhet.

Artikel 3 *Etablering*

1. Vid tillämpning av detta direktiv ska ett finansinstitut anses vara etablerat på en medlemsstats territorium om något av följande villkor är uppfyllt:
 - (a) Det är auktoriserat av den medlemsstatens myndigheter att agera som ett finansinstitut i fråga om de transaktioner som omfattas av auktorisationen.
 - (b) Det har sitt säte i den medlemsstaten.
 - (c) Det har sin stadigvarande adress eller är stadigvarande beläget i den medlemsstaten.
 - (d) Det har en filial i den medlemsstaten, när det gäller transaktioner som utförs av den filialen.
 - (e) Det är en part, som agerar antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning eller i namn av en part i transaktionen, i en finansiell transaktion med ett annat finansinstitut som är etablerat i den medlemsstaten enligt led a, b, c eller d, eller med en part som är etablerad på den medlemsstatens territorium och som inte är ett finansinstitut.
2. När flera av villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska det första villkor som uppfylls från början av förteckningen och därefter i fallande ordning anses vara relevant för fastställande av etableringsmedlemsstaten.
3. Trots vad som sägs i punkt 1 ska ett finansinstitut inte anses vara etablerat enligt den punkten, om den person som är betalningsskyldig för skatten bevisar att det inte finns någon koppling mellan transaktionens ekonomiska substans och territoriet för någon medlemsstat.
4. En person som inte är ett finansinstitut ska anses vara etablerad i en medlemsstat, om dess säte eller, i fråga om fysiska personer, hans eller hennes stadigvarande adress eller vistelseort befinner sig i den staten, eller om personen har en filial i den staten, när det gäller finansiella transaktioner som utförs av den filialen.

Kapitel II **Utkrävbarhet, beskattningsunderlag och skattesatser**

Artikel 4 *Skattens utkrävbarhet*

1. Skatten ska bli utkrävbar för respektive finansiell transaktion vid den tidpunkt då transaktionen äger rum.

2. En annullering eller rättelse i efterhand av en finansiell transaktion ska inte inverka på utkrävbarheten, utom när det rör sig om misstag.

Artikel 5

Beskattningsunderlag vid finansiella transaktioner som inte är relaterade till derivatavtal

1. Vid finansiella transaktioner, andra än sådana som avses i artikel 2.1.1 c, och, i fråga om derivatavtal, i artikel 2.1.1 a och b, ska beskattningsunderlaget utgöras av hela den ersättning som för överföringen erlagts av eller fortfarande är utestående från motparten eller en tredje part.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska i de fall som avses i den punkten beskattningsunderlaget utgöras av det marknadspris som fastställs vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar
 - a) när ersättningen är lägre än marknadspriset,
 - b) i de fall som avses i artikel 2.1.1 b.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska marknadspriset motsvara hela det belopp som skulle ha betalats som ersättning för det berörda finansiella instrumentet vid en transaktion som sker enligt armlängdsprincipen.

Artikel 6

Beskattningsunderlag vid finansiella transaktioner som är relaterade till derivatavtal

Vid finansiella transaktioner som avses i artikel 2.1.1 c och, i fråga om derivatavtal, i artikel 2.1.1 a och b, ska beskattningsunderlaget utgöras av derivatavtalets nominella belopp vid tidpunkten för den finansiella transaktionen.

När flera nominella belopp kan identifieras ska det högsta beloppet användas för att fastställa beskattningsunderlaget.

Artikel 7

Gemensamma bestämmelser om beskattningsunderlag

När det värde som enligt artikel 5 eller artikel 6 ska ligga till grund för fastställandet av beskattningsunderlaget helt eller delvis uttrycks i en annan valuta än den beskattande medlemsstatens valuta, ska den tillämpliga växelkursen vara den senast registrerade växelkursen på den berörda medlemsstatens mest representativa valutamarknad vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar, eller en kurs som bestäms genom hänvisning till denna marknad i enlighet med de regler som fastställts av den medlemsstaten.

Artikel 8

Tillämpning, struktur och skattesatser

1. Medlemsstaterna ska tillämpa de skattesatser som är i kraft vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar.
2. Varje medlemsstat ska fastställa dessa skattesatser som en procentandel av beskattningsunderlaget.

Skattesatserna får inte underskrida

- (a) 0,1 %, när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 5,
 - (b) 0,01 %, när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 6.
3. Medlemsstaterna ska tillämpa samma skattesats på samtliga finansiella transaktioner som ingår i en och samma kategori enligt punkt 2 a och b.

Kapitel III

Betalning av skatten, relaterade skyldigheter och förebyggande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk

Artikel 9

Person som är betalningsskyldig för skatten till skattemyndigheterna

1. För varje finansiell transaktion ska skatten betalas av varje finansinstitut som uppfyller något av följande villkor:
 - (a) Finansinstitutet är part i transaktionen och agerar antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning.
 - (b) Finansinstitutet agerar i namn av en part i transaktionen.
 - (c) Transaktionen har utförts för finansinstitutets räkning.
2. När ett finansinstitut agerar i namn av ett annat finansinstitut eller för dess räkning ska enbart detta andra finansinstitut vara betalningsskyldigt för skatten.
3. Alla parter i en transaktion, inklusive andra personer än finansinstitut, ska vara solidariskt betalningsskyldiga för den skatt som ett finansinstitut ska betala till följd av den transaktionen, i det fall finansinstitutet inte betalar den skatt det ansvarar för inom den tidsfrist som anges i artikel 10.4.
4. Medlemsstaterna får föreskriva att en annan person än de personer som är betalningsskyldiga för skatten enligt punkterna 1, 2 och 3 ska vara solidariskt betalningsskyldig för skatten.

Artikel 10

Bestämmelser om tidsfrister för betalning av skatten, om skyldigheter för att säkerställa betalning och om kontroll av betalningen

1. Medlemsstaterna ska fastställa skyldigheter i fråga om registrering, redovisning och rapportering samt andra skyldigheter som säkerställer att den skatt som ska betalas till skattemyndigheterna verkligen betalas.
2. Medlemsstaterna ska anta bestämmelser som ser till att varje person som är betalningsskyldig för skatten till skattemyndigheterna lämnar en deklaration som innehåller alla uppgifter som behövs för att beräkna den skatt som har blivit utkrävbar under en månad, inbegripet det sammanlagda värdet av transaktioner som ska beskattas, till

respektive skattesats. Deklarationen ska lämnas inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken skatten blivit utkrävbar.

3. När finansinstitut inte omfattas av artikel 25.2 i direktiv 2004/39/EG ska medlemsstaterna se till att finansinstitutet under minst fem år håller tillgängliga för den behöriga myndigheten relevanta uppgifter om samtliga transaktioner som de har utfört, antingen i eget namn eller i namn av en annan person, för egen räkning eller för en annan persons räkning.
4. Medlemsstaterna ska se till att skatten betalas till skattemyndigheterna vid följande tidpunkter:
 - (a) Vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar, i de fall transaktionen utförs elektroniskt.
 - (b) Inom tre arbetsdagar från den tidpunkt då skatten blir utkrävbar, i alla andra fall.
5. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna kontrollerar att skatten har betalats korrekt.

Artikel 11

Särskilda bestämmelser om förebyggande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk

1. Medlemsstaterna ska anta bestämmelser för att förebygga skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.
2. Kommissionen får i enlighet med artikel 13 anta delegerade akter, där de åtgärder som medlemsstaterna ska vidta enligt punkt 1 specificeras.
3. När det krävs ska medlemsstaterna utnyttja de bestämmelser som antagits av EU angående administrativt samarbete i skattefrågor, i synnerhet rådets direktiv 2011/16/EU och 2010/24/EU. De ska också utnyttja redan gällande skyldigheter angående rapportering av och bevarande av uppgifter om finansiella transaktioner.

Kapitel IV Slutbestämmelser

Artikel 12

Andra skatter på finansiella transaktioner

Medlemsstaterna får inte behålla eller införa några andra skatter på finansiella transaktioner än den skatt som fastställs i detta direktiv och mervärdesskatt i enlighet med rådets direktiv 2006/112/EG³⁰.

³⁰ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

Artikel 13
Utövande av delegering

1. Kommissionens befogenhet att anta delegerade akter ska gälla på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 2.2 och 11.2 ska ges kommissionen på obestämd tid från och med den dag som avses i artikel 18.
3. Rådet kan när som helst återkalla den delegering av befogenheter som avses i artikel 2.2 och 11.2. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller på en senare i beslutet angiven dag. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den delge rådet denna.
5. En delegerad akt som antagits i enlighet med artikel 2.2 och 11.2 ska träda i kraft bara om rådet inte har framfört någon invändning inom två månader efter det att rådet delgivits akten eller om rådet före utgången av den perioden har informerat kommissionen om att det inte har några invändningar. Denna period ska på rådets initiativ förlängas med två månader.

Artikel 14
Information till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter och rådets eventuella invändningar mot dessa och återkallande av delegering av befogenheter.

Artikel 15
Ändring av direktiv 2008/7/EG

Direktiv 2008/7/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 6.1 ska led a utgå.
- (2) Efter artikel 6 ska följande artikel införas:

”Artikel 6a

Förhållande till direktiv .../.../EU

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av rådets direktiv .../.../EU³¹.”

³¹ EUT L [...], [...], s. [...].

Artikel 16
Översyn

Vart femte år och för första gången den 31 december 2016 ska kommissionen till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, vid behov, ett förslag till ändring av direktivet.

I denna rapport ska kommissionen åtminstone granska skattens effekter för den inre marknaden, finansmarknadernas och den reala ekonomins funktion, samt beakta hur frågan om beskattning av finanssektorn utvecklats på internationell nivå.

Artikel 17
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2013 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2014.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Rådets direktiv om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av direktiv 2008/7/EG

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

14 05 Skattepolitik

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Finansiell stabilitet

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr 3

Att ta fram nya initiativ och åtgärder rörande skatter i syfte att stödja EU:s politiska mål

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Avdelning 14 – Beskattning och tullunion; ABB 05 – Skattepolitik

1.4.3. Förväntat resultat

Att undvika uppsplittring av den inre marknaden för finanstjänster, med tanke på det ökande antal icke samordnade nationella skatteåtgärder som håller på att införas.

Att se till att finansinstituten i rimlig utsträckning bidrar till att täcka kostnaderna för den senaste krisen och för att utjämna beskattningen av denna sektor och av andra sektorer.

Att på lämpligt sätt avskräcka från alltför riskfyllda transaktioner och att komplettera regelgivningen för att undvika framtida kriser.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Att bidra till det övergripande målet att stabilisera i EU i finanskrisens efterdyningar.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Åtgärder på EU-nivå är en förutsättning för att man ska kunna undvika en uppsplittring av finansmarknaderna mellan olika verksamheter och mellan länderna och säkerställa likvärdig behandling av finansinstituten i EU, för att därigenom skapa en väl fungerande inre marknad.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Det har visat sig vara nästintill omöjligt att införa en väl förankrad skatt på finansiella transaktioner på nationell nivå som uppnår de tre ovannämnda målen utan att leda till en utflyttning.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Skatter och avgifter utgör en del av lösningsmodellen på global nivå. Dessutom har kommissionen föreslagit att använda intäkterna från den globala avgiften på finanstransaktioner som framtida egna medel.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag som pågår under **en obegränsad tid**

1.7. Planerad metod för genomförandet

Förslaget får ekonomiska konsekvenser för EU genom att de administrativa kostnaderna ökar.

Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

Indirekt centraliserad förvaltning genom delegering till

en person som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen.

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

Gemensam förvaltning med internationella organisationer (**ange vilka**)

2. FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Medlemsstaterna måste vidta lämpliga åtgärder för att se till att skatten på finansiella transaktioner tas ut korrekt och i rätt tid, och som inbegriper kontrollåtgärder.

Medlemsstaterna får själva välja vilka åtgärder som ska införas för att se till att skatten betalas och för att övervaka och kontrollera att betalningen görs korrekt.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

1. Förseningar i införlivandet av direktivet i medlemsstaternas lagstiftning.
2. Risk för skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.
3. Risk för omlokalisering.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

I artikel 11 i direktivet nämns särskilda bestämmelser om förebyggande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk: delegerade akter och administrativt samarbete i skattefrågor.

Risken för omlokalisering har undanröjts genom valet av lämpliga skattesatser och en bred definition av beskattningsunderlaget.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning.....]	Diff./Icke-diff. ⁽¹⁾	från Efta-länder ²	från kandidatländer ³	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

¹ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Rubrik.....]

GD: <.....>			År n ⁴	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTAL T
• Driftsanslag										
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1)								
	Betalningar	(2)								
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2a)								
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁵										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag till GD <....>	Åtaganden	=1+1a+3	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Betalningar	=2+2a	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

⁴ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

		+3	mpli gt	mpli gt	mpli gt	mpli gt	mpli gt	mpli gt	mpli gt	t
--	--	----	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	---

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Betalningar	(5)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Betalningar	=5+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1-4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Betalningar	=5+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017
GD: TAXUD					
• Personalresurser	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762
• Övriga administrativa utgifter	0.040	0.036	0.036	0.036	0.036
TOTALT GD TAXUD	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798

TOTALA för i den fleråriga budgetramen	RUBRIK	anslag 5	(summa åtaganden = summa betalningar)	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798
--	---------------	-----------------	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

			År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017	
TOTALA för i den fleråriga budgetramen	RUBRIKerna	anslag 1-5	Åtaganden	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798
			Betalningar	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- **X** Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- **X** Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762
Övriga administrativa utgifter	0.040	0.036	0.036	0.036	0.036
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798

Belopp utanför RUBRIK 5⁶ i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser					
Övriga administrativa utgifter					

⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Delsumma utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
--	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

TOTALT	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798
---------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

– **X** Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)					
14 01 01 01 (vid huvudkontoret och kommissionens representationskontor)	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762
14 01 01 02 (vid delegationer)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Extern personal (uttryckt i heltidsekvivalenter)⁷					
14 01 02 01 (kontraktsanställda, vikarier, utstationerade nationella experter – totalt)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (kontraktsanställda, vikarier, unga experter vid delegationerna, lokalt anställda och nationella experter vid delegationerna)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 yy⁸	- vid huvudkontoret ⁹	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- vid delegationer	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och utstationerade nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och utstationerade nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

14 motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så

⁷ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁸ Särskilt tak för finansiering av extern personal driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁹ I huvudsak inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Den nuvarande personalsituationen vid GD Taxud tar inte hänsyn till införandet av ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och kommer därför att vara i behov av interna förflyttningar. Till de utsedda tjänstemännens främsta arbetsuppgifter hör att precisera hur skatten ska fungera i praktiken för att underlätta förhandlingarna, övervaka genomförandet, utarbeta rättsliga tolkningar och arbetsdokument, bidra till delegerade akter om skatteflykt, bestämmelser för att motverka missbruk, och vid behov förbereda överträdelseförfaranden m.m.
--------------------------------------	--

3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

- Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.

3.2.5. *Bidrag från tredje part*

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

3.3. **Beräknad inverkan på inkomsterna**

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.